

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

NIEUWSJAGERS

Een komedie

door

Jimmy Hollanders

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2011
Nr.3096

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *NIEUWSJAGERS* op te voeren moet de naam van auteur *JIMMY HOLLANDERS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2011/220/038
ISBN 978-90-385-11696

© 2011 Toneelfonds J. Janssens/Jimmy Hollanders
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames – 2 heren)

ROBERT REX : Hoofd van “Opkikker”, het productiehuis waar Nieuwsjagers gemaakt wordt. Zeer carrièregedreven en geobsedeerd door de dalende kijkcijfers. Draagt veel geheimen met zich mee.

BENJAMIN KAERTS : Succesvol komisch acteur in het programma. Zielsverwant van Jennifer. Dit komt voornamelijk tot uiting door een haat-liefde verhouding. Ben tracht Jennifer via een interventie terug op het schrijverspad te brengen.

MICHELLE WINTERS : Succesvolle actrice, geliefd door critici én het publiek. Haar grote doorbraak kwam er met “Nieuwsjagers” en ze is de show altijd trouw gebleven door regelmatig gastoptredens te blijven doen.

JENNIFER ‘JENNY’ JACOBS : Talentvolle schrijfster van een populair sketchprogramma voor tv, genaamd “Nieuwsjagers”, krijgt geen letter meer op papier sinds het Incident.

KAY : Zelfde actrice als Kelly. Bestaat enkel in het hoofd van Jenny. Zij representeert het duiveltje op je schouder dat geen rekening houdt met opgelegde regels en normen.

KELLY SNOEKS : zelfde actrice als Kay. Verwend rijkeluikindje dat via haar vader een stageplaats weet te bemachtigen in het schrijversteam van “Nieuwsjagers”. Zij heeft nooit eerder in vast dienstverband gewerkt.

KORTE INHOUD

Jennifer Jacobs, een talentvolle schrijfster van het live-sketchprogramma “Nieuwsjagers” krijgt geen letter meer op papier sinds een traumatisch werkongeluk. Van enkele maanden vóór het Incident herinnert ze zich niets meer. Het Incident heeft ook nadelige gevolgen voor de kijkcijfers van het populaire programma. Drie vrienden uit haar omgeving trachten haar terug uit haar schulp te lokken en dwingen haar om in één weekend één grappige sketch te schrijven. Intussen krijgt ze het ongevraagde bezoek van Kay, een figuur uit haar onderbewustzijn, die haar teistert sinds het ongeluk. Via Kay begint Jennifer zich geleidelijk te herinneren wat er gebeurd is. Ze beleeft de moeilijkste periode uit haar leven wanneer ze moet strijden voor haar carrière, haar vrienden en haar mentale gezondheid...

EERSTE DEEL

Scène 1

(Robert op - staat voor het doek.)

ROBERT : Stilte, stilte, ahum, mensen. Rustig aub... *(wacht tot publiek stil is)*
Goedemorgen iedereen! Zoals jullie allemaal weten staat er veel op het spel dit weekend. Laten we ons professioneel opstellen en deze take van de eerste keer juist doen. Denk eraan om jullie gsm's af te zetten – niemand zit te wachten op de tune van Frans Bauers “Heb je even voor mij” terwijl we bezig zijn met de opnamen. *(kijkt even achter het doek)* Ja, onze acteurs laten weten dat ze er helemaal klaar voor zijn *(wandelt naar achter, richting technici)*

(vanachter in zaal)

Lights!

(lichten aan)

Camera!

(Michelle en Benjamin op – Voor het doek)

Action!

BENJAMIN : Straks in “Nieuwsjagers”. Een compleet weekoverzicht in één halfuur!
Nieuws te nemen met een grove korrel zand.

MICHELLE : Zout.

BENJAMIN : Zout, ja. Deze week focussen onze sketches zich onder meer op de vredesonderhandelingen in peutertuin “De Rukkertjes” over de...

MICHELLE : De Rakkertjes!

BENJAMIN : ...de vredesonderhandelingen in peutertuin “De Rakkertjes” over de

prikkelende kwestie van de...

MICHELLE : Ahum, netelige kwestie

BENJAMIN : ...netelige kwestie – dank je wel Michelle – over de netelige kwestie omtrent de correcte verdeling van hun geliefde speelgoedautootjes.

MICHELLE : Voorts kan u samen met ons ontdekken hoeveel sterretjes er getatoeëerd kunnen worden op het gezicht van Bart De Wever.

BENJAMIN : U kunt daarvoor trouwens nu sms'en... En mis vooral niets van onze vaste rubrieken “Politieke blunder van de Week” en “Atheïsme: het Ware Geloof”. Kortom, weer een overheerlijke aflevering om handen en vingers bij af...

MICHELLE : DUIMEN en vingers

BENJAMIN : ...te likken. En uiteraard, onze special guest, niemand minder dan een gouwe ouwe...

(Michelle port Ben in de zij)

... de meest gevierde actrice van het moment: Michelle Winters!

MICHELLE : Dit alles en meer! Helemaal live vanuit de studio's van productiehuis Opkikker:

BENJAMIN : Een gloednieuwe episode van “Rokkenjagers”

MICHELLE : “Nieuwsjagers”.

BENJAMIN : Vanavond, na het nieuws, om kwart over acht.

MICHELLE : Kwart vóór acht!

(pauze)

ROBERT : *(vanachter in de zaal)* Cut!

(Doek opent langzaam terwijl Michelle en Benjamin discussiëren. Robert komt op en stapt op hen af. Op de scène zelf staat aan de rechterkant een schrijversbureau met computer en een vergadertafel.)

BENJAMIN : Voila, die promotietape zit er weer op. Moest je me echt zo hard porren?

Ik denk dat ik nu een extra zwevende rib heb.

MICHELLE : Dat verdwijnt in het niets met wat ik je zal aandoen als je nog eens de teksten aanpast. Je zei zowat alles verkeerd.

BENJAMIN : Dat was toch net de opzet?

MICHELLE : Weet ik wel, maar je hield je niet aan het script en verzon alles maar ter plekke.

BENJAMIN : Dus ik vertelde de verkeerde dingen juist en de juiste dingen verkeerd.

MICHELLE : Zoiets ja. Maar goed dat ik op mijn ‘qui vive’ was.

BENJAMIN : Toch een mooie test om te checken of je het improviseren niet verleerd bent.

MICHELLE : Ik haat improviseren. Mag je trouwens wel “Rukkertjes” zeggen in primetime op nationale televisie?

ROBERT : *(heeft de scène bereikt)* Mensen, dat ging geweldig. De chemie tussen jullie twee zou verboden moeten worden. Zo verslavend! Michelle, mijn prinses, welkom terug zou ik zeggen, dat was fenomenaal.

MICHELLE : Dank je, Rex. Ben zorgde al meteen voor mijn vuurdoop.

ROBERT : Ja, het viel me al op dat het script niet helemaal tot op de letter gevolgd werd. Benjamin kan als geen ander onze gastacteurs de stuipen op het lijf jagen.

BENJAMIN : Je kent mij hé. Als er maar gelachen kan worden.

MICHELLE : Ik snap je niet. Hoe kan je in deze tijden zo zorgeloos rondlopen? Je hele loopbaan staat op de helling en jij loopt maar wat te dollen.

BENJAMIN : Ik ben komiek. Het is mijn job om te dollen. Zo pep ik mezelf op. En ik kan me er niet toe brengen mijn beste werk te leveren als ik bij iedere tegenslag mijn hoofd laat hangen.

MICHELLE : Zou niets voor mij zijn. Ik zou mijn werk wat serieuzer nemen en mijn teksten vanbuiten leren.

BENJAMIN : *(legt zijn handen om haar middel)* Daarom dat we zo goed samen passen hé liefje. We zijn...

MICHELLE : ...eenvoudig...*(zoen op linkerwang)*

BENJAMIN : ...en simpelweg... *(zoen op rechterwang)*

MICHELLE : ...complementair (*zoen op de mond*)

ROBERT : Wel, ieder zijn meug zou ik zeggen. Feit is wel dat er vandaag veel op het spel staat. Alles staat of valt met Jennifer.

MICHELLE : Waar is ze trouwens?

ROBERT : Ze is onderweg. Van zodra ze de studio binnen wandelt, geven ze me een seintje.

MICHELLE : Zijn jullie er zeker van dat het plan zal werken? Ik vind niet dat we haar moeten forceren.

BENJAMIN : Maar we forceren toch niks? Als het haar niet aanstaat, dan wandelt ze gewoon meteen terug buiten. Maar geloof me, dat zal ze niet doen. Het is een taai kreng.

ROBERT : ...EN we zullen haar met veel liefde en tact aanpakken om haar eindelijk terug te zien plaatsnemen achter die schrijverstafel. Haar natuurlijke habitat.

MICHELLE : Een habitat waar geen leven meer in te bespeuren valt sinds het Incident. Komaan jongens. Wees realistisch. Sinds het ongeval, kan ze zichzelf er niet meer toe brengen iets te schrijven. Een weekend eenzame opsluiting in de studio met ons zal daar geen verandering in brengen.

ROBERT : Daarom net dat we haar hierbij willen helpen.

MICHELLE : Maak jezelf niets wijs Rex. Dat is niet de enige reden.

ROBERT : Oké, oké. Ik geef toe dat mijn drijfveren niet louter altruïstisch zijn. Ik heb haar nodig. De toekomst van de hele studio hangt er dan ook vanaf.

BENJAMIN : Overdrijf je niet een beetje?

ROBERT : Overdrijven? Sinds het Incident liet onze grootste sponsor ons vallen als een baksteen, bereikten onze kijkcijfers een all-time low en beweren critici dat de show zijn scherpte kwijt is door het wegvallen van Jenny.

BENJAMIN : En elk van die problemen valt weg van zodra we Jen geholpen hebben.

MICHELLE : Hebben jullie er al bij stil gestaan dat ze misschien niet geholpen wil worden? En al zeker niet door haar voor voldongen feiten te plaatsen?

ROBERT : Het draait niet enkel om haar. Als de studio opgedoekt wordt, dan staan er maar liefst 139 banen op de helling. 139 gezinnen die het met een inkomen minder moeten zien te rooien. En ik ben hiertoe niet bereid als ik niet alles heb geprobeerd om dat te voorkomen. Dus alsjeblief, jongens, help me. Ik ga op

mijn knieën als het moet.

(pauze)

BENJAMIN : Wel, waar wacht je nog op? Ik wil niets liev...

MICHELLE : Hou ermee op, Ben. *(tot Robert)* We zullen ons best doen.

BENJAMIN : Pretbederver...

ROBERT : Je beseft toch dat de volgende smeekbede van jou komt als ik je volgende maand geen loon kan uitkeren...

(gsm Robert gaat)

Benieuwd of je het dan nog grappig vind...*(kijkend naar gsm)* Oh, dat is Cindy. Jen zal gearriveerd zijn. Ik ga haar halen en binnenloodsen. *(neemt op)* Cindy, liefje, wat nieuws?... Ah werkelijk?! Groen is het nieuwe blauw? Marvellous. En heb je ook nieuws wat maar enigszins betrekking heeft op de show? ...Ah en Jenny is ook bij je...ja ,nee goed...*(wandelt af)* ik ben zometeen bij haar. Tot zo. *(Draait zich om)* Oh, en Ben, “rukkertjes” mag je absoluut niet zeggen in primetime. Zeker geen seksuele referenties als je het hebt over peuters. *(af)*

MICHELLE : Woow... net als ik verwacht had. Hij is nog geen spat veranderd.

BENJAMIN : Meende je wat je daarnet zei?

MICHELLE : Wat bedoel je?

BENJAMIN : Dat we er niet in gaan slagen om Jen te helpen...

MICHELLE : Eindelijk... een moment van bezinning van onze grote komiek.

(pauze – Ben kijkt bedrukt)

Luister liefje, ik beseft dat je veel om haar geeft en dat jullie al vrienden zijn sinds jullie jeugd. Het Incident heeft ook jou meer getroffen dan je ooit zal willen toegeven en ik vind het nobel dat je Jen terug uit haar schulp wil lokken, maar ik geloof dat je zo iets niet mag forceren. De dokters zeiden dat ze vooral tijd nodig heeft. Fysisch mankeert ze niets.

BENJAMIN : We zijn intussen een half jaar verder en nog steeds herinnert ze zich niets van het ongeluk of de maanden die eraan voorafgingen. Ze is niet meer dezelfde. Ze is zo... hoop-loos.

MICHELLE : Hopeloos?

BENJAMIN : Hoop-loos...zonder hoop.

MICHELLE : Dan moeten wij hoop hebben in haar plaats. Luister, we gaan het gewoon proberen. Oké? Niet geschoten is altijd mis. Wie weet brengt deze studio enkele verborgen herinneringen terug. Het geheugen is een grillig ding.

BENJAMIN : Herinner jij je onze eerste ontmoeting nog?

MICHELLE : (*glimlachend*) Tuurlijk, hoe kan ik die vergeten? Dat was ook in deze studio. De eerste keer dat ik te gast was voor Nieuwsjagers en bij de repetitie was je verkleed als Cupido.

BENJAMIN : Was een sketch door Jen geschreven. Gewoon om me te pesten. Ik meen het. Ze wilde me gewoon in dat belachelijke kostuum zien.

MICHELLE : Ik was nerveus. Het was mijn eerste grote wapenfeit voor een productiehuis.

BENJAMIN : En intussen ben jij diegene die iedereen nerveus maakt. De stagiaires lopen al de hele week op hun tenen sinds ze weten dat jij te gast was.

MICHELLE : Jij bent toch ook bekend?

BENJAMIN : Ik doe “maar” komedie. Ik moet jou toch niet vertellen dat daar op wordt neergekeken in ons milieu. Jij bent een gevierd actrice. Zowel op het scherm als op de planken. Een zeldzame combinatie.

MICHELLE : Stop alsjeblieft met pluimen in mijn gat te steken. Ik ga nog net zo verwaand worden als jij.

BENJAMIN : (*plagend*) Ik kan het ook niet helpen dat jouw gat zo groot is. De voorraad pluimen geraakt zo stilaan uitgeput.

MICHELLE : (*licht geïrriteerd*) Jaja, ik heb genoeg gehoord.

BENJAMIN : Buiten staan tientallen pauwen die nooit meer zullen pronken omwille van jouw gigantische kont.

MICHELLE : (*iets kwader*) Kap ermee, Ben !

BENJAMIN : Binnenkort spreekt iedereen over de Grote Pauwenschaarste in 2011... Weet je wat, voortaan proppen we gewoon meteen het hele dier in die

gigantische...

(Robert en Jennifer komen op, Jennifer kijkt wat verloren rond)

MICHELLE : *(roepend)* Wil je alsjeblieft ophouden over mijn kont!?

ROBERT : Daar vloeit al genoeg inkt over in de dagbladen.

(In het bijzijn van Jennifer wordt het fysiek contact tussen Michelle en Benjamin aanzienlijk teruggeschroefd. Het is haast alsof ze hun relatie verborgen willen houden.)

MICHELLE : *(gegeneerd)* Hey Rex. Had je niet zien binnenkomen. We waren gewoon... ehm...

BENJAMIN : ... een nieuwe sketch aan het uitproberen.

ROBERT : Heeft zo te horen nog veel herschrijfwerk nodig... Wat geen probleem is nu Jennifer ons team terug komt versterken. *(richting Jennifer)* Alles oké, Jen?

JENNIFER : *(richting schrijftafel en bureau)* Ja. Ik had gewoon gehoopt...

ROBERT : Wat?

JENNIFER : ...dat ik me iets zou herinneren als ik mijn werkstation terug zou zien. Maar noppes...

BENJAMIN : *(Ben en Michelle begroeten haar)* Maak je geen zorgen. Het komt wel terug. Ik ben blij je hier terug te zien.

JENNIFER : Het lijkt een eeuwigheid geleden. Haast een ander leven. En toch is alles min of meer hetzelfde.

ROBERT : Je werkstation is onaangeroerd sinds... de laatste keer dat je hier was. Daar heb ik persoonlijk op toegezien.

JENNIFER : *(tot Robert)* En ga je me nu vertellen waarom ik naar hier moest komen? Wat was het grote nieuws dat je me wilde vertellen?

MICHELLE : Je hebt haar niets verteld?!

ROBERT : Ik dacht dat het beter zou zijn als we dat samen zouden doen.

BENJAMIN : Jij lafbek.

MICHELLE : En haar hier gewoon mee overvallen? Komaan, Robert! Jen, het spijt me.

Als ik dit geweten had dan...

BENJAMIN : Of ze het weet of niet maakt niet uit. Ze komt er toch ooit achter. Laten we het gewoon vertellen.

MICHELLE : Ik vind dit geen goed idee.

JENNIFER : Ligt het aan mij of wordt het plots benauwd hierbinnen?

ROBERT : Laten we allemaal even kalmeren en gaan zitten.

(iedereen neemt plaats aan de vergadertafel)

Luister Jen. We weten dat je het momenteel niet gemakkelijk hebt, maar, ehm... We hebben je naar hier gebracht om...

BENJAMIN : Het zit eigenlijk zo...ehm...ik heb besloten...wij hebben besloten dat het tijd werd om...

ROBERT : Juist ja. Ahum...maar daarvoor hebben we jou nodig en zodoende...

BENJAMIN : Dat klopt ja. Snap je?

MICHELLE : *(heft ogen tot hemel)* Mannen... Luister Jen. Het programma heeft het moeilijk zonder jou. Aangezien “Nieuwsjagers” het populairste programma is van “Opkikker” lijdt het hele productiehuis hieronder. Als er binnen afzienbare tijd geen verbetering in zicht komt is de kans reëel dat we de boeken moeten sluiten.

JENNIFER : Maar, dat is vreselijk. En wat heb ik hier precies mee te maken?

ROBERT : Jij bent het magische wapen, Jen. De dag na het programma kaarten de mensen na over jouw sketches. We hebben geen slecht schrijversteam, maar het zijn steeds jouw scènes die de tongen los maken en waarvoor het publiek blijft kijken. Altijd al geweest.

JENNIFER : ... maar ik kan het niet meer. Dat weten jullie. Ik heb geen letter meer op papier gezet sinds...

BENJAMIN : Dat beseffen we maar al te goed, Jen. Maar daarom hebben we je naar hier gebracht. Om je te helpen bij het schrijven van één sketch voor het programma van zondagavond.

ROBERT : Eén sketch die gespeeld zal worden door Ben en Michelle. We hebben een tijdslot van zeven minuten in het programma vrijgehouden voor jou.

JENNIFER : ... en als ik die zeven minuten niet opgevuld krijg?

ROBERT : ...dan zenden we helemaal niets uit. Dan trek ik de stekker eruit.

(Stilte. Jennifer zucht diep)

MICHELLE : Luister, we beseffen dat we je onder druk zetten hiermee...

JENNIFER : Is dat zo? Want ik denk dat jullie geen flauw benul hebben hoe stresserend het is voor een schrijver om week na week een programma te vullen met teksten die live op antenne gaan! ... Maar aan de andere kant weet ik dat het zo niet verder kan. Er zijn zes maanden voorbij en het wordt tijd om iets te forceren.

BENJAMIN : Zo mag ik het horen. Als het dan toch gedaan is, laten we er dan uitgaan met een knaller!

ROBERT : Wat kunnen we doen om je te helpen?

JENNIFER : *(daadkrachtig - staat op en controleert haar bureau)* Hier staat enkel een computer. Dat volstaat niet. Ik heb schrijfmateriaal nodig –pennen, potloden, markers - en blocnotes. En ik wil een klok. Niets zet mij meer onder druk dan tijd. En voor zover ik me herinner, presteer ik prima onder druk. Verder wil ik alle kranten, tijdschriften en parochiebladen van de afgelopen week doornemen. Ook hier wil ik papieren versies van. Geen elektronische. *(kijkt de anderen aan – staan verbaasd naar haar te kijken)* Komaan, waar wachten jullie nog op?

(Robert, Benjamin en Michelle af)

Scène 2

(Bureau Jennifer staat achteraan de scène. Jennifer ijsbeert wat rond – probeert haar bureaustoel eens uit – ijsbeert verder – ze probeert te gewinnen aan de omgeving. Kay op... ze kijken elkaar aan. Jennifer kijkt bezorgd. Kay glimlacht onnatuurlijk)

JENNIFER : Oh nee. Niet nu!

KAY : Is dat nu een manier om een oude bekende te groeten?

JENNIFER : Wat doe je hier? Zo meteen zien ze me met je praten en dan...

KAY : Dan krijg je één enkel kaartje richting gesticht.

JENNIFER : *(de ogen sluitend en haar slapen masserend, tegen zichzelf pratend)*

Kalmeer Jen. Dit is niet echt. Er is niemand bij je in de kamer. Ze is enkel een stemmetje in je hoofd. Rustig ademen...*(opent de ogen en ziet niemand meer.. kijkt opgelucht)*

KAY : *(achter haar aan geslopen – spreekt naast haar hoofd)* Verdomme meid, hoe vaak blijf je dat nog proberen? Je kan niet vluchten voor jezelf.

JENNIFER : Ik stel het echt niet op prijs dat je te pas en te onpas opduikt. Je haalt mijn hele leven overhoop. En ik kan moeilijk iemand in vertrouwen nemen, want dan verklaren ze me voor gek.

KAY : Compleet koekoek.

JENNIFER : *(bekijkt Kay)* Ik heb me wel iets zitten afvragen.

KAY : Ik ook... waarom loopt Goofy rond op zijn twee poten en kan hij spreken, terwijl Pluto enkel een vierpotige blaffer is?

JENNIFER : Als je dan toch onderdeel bent van mij... waarom lijk je dan niet op me?

KAY : Moet je niet aan mij vragen. Ik ben ontsproten aan die kokosnoot boven jouw nek. Niet omgekeerd.

JENNIFER : Vertel me over het Incident. We zijn van elkaar losgekoppeld sinds het ongeluk. Dus de oorsprong in mijn genezing ligt daar.

KAY : Hupsakee, ze probeert weer doktertje te spelen. Net zoals vroeger... weet je nog... ik alleszins wel.

JENNIFER : Zeg me wat er gebeurd is!

KAY : Zo werkt het niet.

JENNIFER : Jij had toch lak aan regels en normen? Vertel me gewoon wat er gebeurd is en we gaan ieder onze eigen weg.

KAY : Waarom zou ik dat doen? Dan zit ik weer opgesloten in dat besluiteloos lichaam van je. Nee nee, ik heb het hier wel naar mijn zin *(ligt languit in bureaustoel)*.

JENNIFER : We hebben een probleem.

KAY : JIJ hebt een probleem. Jij hebt je vrienden beloofd hen te helpen, maar je hebt

geen idee hoe je dat moet aanpakken.

JENNIFER : Jij moet me helpen.

KAY : Waarom zou ik dat doen? Ik weet niet of het je opgevallen is, maar ik ben niet meteen begaan met het lot van anderen.

JENNIFER : Luister, ik ben een schrijfster van comedy en ik kan onmogelijk iets gedenkwaardig schrijven als ik enkel beschik over het engeltje op mijn linkerschouder. Ik heb jou nodig op mijn rechter.

KAY : Nogmaals: ik ben niet geïnteresseerd.

JENNIFER : Oké... als het zo zit.

KAY : Zo zit het. Het is zo dat het zit. Zo, wees gezeten.

JENNIFER : Dan vertel ik iedereen over jou. Dan word ik linea recta in een instelling geplaatst.

KAY : Jammer voor jou.

JENNIFER : En omdat je deel uitmaakt van mij en we onlosmakelijk verbonden zijn, ga jij waar ik ga.

KAY : (*kijkt verrast*) Jen, Jenny, ik maakte maar een geintje. Wees niet zo serieus. Ik help je wel. Als je achteraf maar niet komt klagen.

JENNIFER : Waarom zou ik klagen?

KAY : Omdat het duiveltje wel eens dingen naar boven kan laten komen die je liever begraven had gezien. Denk er over na. Je hebt mij gecreëerd omdat je de waarheid niet aankon.

JENNIFER : Hoe bedoel je?

KAY : Komaan denk eens diep na. Het was enkele maanden voor het Incident...

Eerste flashback

(Enkele maanden vóór het Incident. Kay af. Jennifer bekijkt volgend tafereel geamuseerd vanop haar bureau. Robert en Benjamin op. Benjamin is verkleed als Cupido, omhuld in een wit laken en een pruik met blonde krullen...)

BENJAMIN : Komaan, Rex. Geen kat die dit wil zien (*wijst op zijn kostuum*)

ROBERT : Voor de laatste keer, Ben. De sketch blijft.

BENJAMIN : Waarom?

ROBERT : Het testpubliek was er dol op.

BENJAMIN : Jen heeft die scène gewoon geschreven om me een hak te zetten.

(Beiden kijken naar Jen die snel doet alsof ze verder werkt)

ROBERT : Laat haar dan een betere schrijven en we zullen switchen.

(gsm Robert gaat)

BENJAMIN : Komaan Rex, mijn ouders zullen in de zaal zitten.

(Robert neemt op en Ben gaat richting bureau van Jennifer en ze ruziën onhoorbaar)

ROBERT : Ja Cindy, spreek. Ah zo. Nee dat is uitstekend. Stuur mevrouw Winters maar door. Hoe zit het met Kelly? Nog niet gearriveerd? *(diepe zucht)* Die begint al goed... Stuur ze maar door zodra ze binnenkomt. Bye Cindy... *(richting publiek - tegen technici achteraan)* Hallo, Peter? Kunnen die spots wat gedimd worden alsjeblieft? Momenteel wordt er niet gerepeteerd en het is hier een sauna.

(lichten totaal gedoofd)

Oh geweldig. Totale black-out. In plaats van te werken kan ik nu ongestoord in mijn neus zitten pulken...ik zei: "gedimd"! Komaan mensen, is een beetje professionaliteit hier teveel gevraagd?

(spots terug aan als voorheen)

BENJAMIN : WAT!?

(Lichten terug aan. Jennifer en Benjamin naderen Robert

ROBERT : *(tot technici)* Ik merk geen verschil met daarnet. Kunnen jullie nu gewoon niet...

BENJAMIN : *(onderbreekt)* Robert, mijn grens is bereikt...Ik ga niet zwevend neerdalen vanuit de lucht! Wanneer was je van plan om me dat kleine detail mee te delen?

JENNIFER : Omdat ik hem gevraagd heb om het u zelf te vertellen. Die blik op je gezicht was het waard. Luister, met een systeem van katrollen is het perfect haalbaar. Dat heb ik net besproken met de mensen van de techniek.

ROBERT : En wat betreft veiligheid?

JENNIFER : We kunnen bij wijze van spreken een vleugelpiano zachtjes en ongedeerd laten neerdalen als we dat zouden willen.

ROBERT : Zoals ik al eerder zei: zolang het productiehuis niets ten laste gelegd kan worden wegens grove nalatigheid hebben jullie carte-blanche wat mij betreft.

BENJAMIN : Dit is niet te geloven. Er bestaat ook nog zoiets als vrije wil. Ik doe het niet.

JENNIFER : Tja, we kunnen zoeken naar een vervanger als je te bang bent.

BENJAMIN : Ik ben helemaal niet bang.

JENNIFER : Komaan Ben, je staat te trillen op je benen.

BENJAMIN : Ik vind de sketch gewoon niet sterk genoeg.

JENNIFER : Insinueer je dat ik een slechte schrijfster ben?!

BENJAMIN : Insinueren? Ik zeg het je vlakaf.

JENNIFER : Het testpubliek was alvast lovend over mijn niet bestaande schrijverskunsten.

BENJAMIN : Je zit me gewoon te jennen omdat ik...

JENNIFER : Omdat je wat...

BENJAMIN : Omdat ik heb rondgebazuind dat je vroeger alle nummers van Sam Gooris uit het hoofd kende.

JENNIFER : Ik wist dat jij het was! Jij smeerlap!

BENJAMIN : Toch niets om je voor te schamen...op die enkele maffe danspasjes na...

ROBERT : Oké, oké, Stop ermee. Allebei. Ik heb genoeg gehoord. Voor mij is het

doodsimpel. Of het nu als grap bedoeld was of niet: De sketch werkt. Testpubliek was dolenthousiast. De sketch blijft.

JENNIFER : Eindelijk wat erkenning voor mijn werk (*wil terug naar haar bureau gaan*)

ROBERT : Wacht even Jen, ik ben nog niet uitgepraat. (*Jen keert terug*) Zo meteen krijg je een stagiair onder je hoede: Kelly Snoeks. Van zodra ze arriveert, stuur ik ze naar je toe.

BENJAMIN : Mag je lekker babysitten... 'met uw basketsloefkes aan.'

JENNIFER : Waarom ik? Ik heb wel iets beters te doen. We gaan morgen live. En er zijn nog twee sketches die bedacht moeten worden en drie die herschreven moeten worden. En die nieuwe..., die...

BENJAMIN : ... Kelly...

JENNIFER : ... Kelly heeft niet eens het fatsoen om op tijd te komen op haar eerste werkdag!

ROBERT : Kelly Snoeks moet in de watten gelegd worden. Ze is de dochter van onze grootste sponsor. Vraag me niet waarom, maar ze verafgoodt je en heeft speciaal verzocht om door jou onderricht te worden. Het is maar voor 3 weken.

(*Michelle op*)

BENJAMIN : Eindelijk eens echt werken in plaats van je tijd te spenderen om manieren te vinden om mij het leven zuur te maken.

MICHELLE : Excuseer, Cupido?

(*Stilte*)

BENJAMIN : Ja, dat ben ik.

MICHELLE : Ze vroegen me om u dit te geven (*geeft grote pijl en boog af*)

BENJAMIN : (*diep zuchtend*) Godver. (*richting technici*) Is dit er niet een beetje over, jongens?

MICHELLE : En u bent meneer Robert Rex?

ROBERT : Spreekt u mee. (*begroet haar en kijkt in zijn notities*) U bent vast Michelle